

Senden Sonra

– nazlı can · 21 Ağustos 2011

Senden sonra

Müptela yalnızlıklar edindim
Hüznün sırnaşık alışkanlığında
Eğreti sabahlara uyanırken
Hayalet gözlerine çarpıldım rüyalarım da
Akrebin zehriyle izini sürerken yokluğunun
Akımlar yolladım sana

Bulutlarla eziyorum bedenimi
Kapılırken fırtınana
Rüzgârdan alıyorum emanet sızıları
Kokunu taşıırken bir polen...

Düşerim peşine uçuşan çiçeklerin
Öperim içime çekerek sen diye
Dudaklarımda sahipsiz kaldı nefesim
Sesinden çok uzaklarda
Sessizliğe bürünmüş sokakları adımlarken ...

Avuçlarımdan dökülüyor eskimiş takvim yaprakları
Günlerim boşlukta akarken
Yalnızlığımı suratıma haykırıyor aynalar
Bakışlarıma hapsetmişken seni

Senden sonra;
Mevsimini arayan begonya gibiyim
Bir daha hiç gülmeyen....